

ÆTERNI
SOLIS VNIGENAE
SOBOLI, INFANTI
DEO.

PRO AVSPICATIS NATALITIIS
INTVGVRIO BETHLEMITICO, AGRESTI
IN STABVLO ANIMALIVM CAVLA.

EVANGELICA ORATIO.

PRO KALENDA IN PERVIGILIO
NATALIS DOMINI.

APVD GRAVISSIMVM APOSTOLICÆ
& Metropolitanæ Almæ Granatensis Ecclesiæ
Capitulum. Anno ipsius Natalitij
1640.

CONCINNATA ET HABITA:
PER LICENCIATVM FRANCISCVM DAZA
P^ribyterum, & in eadem Cathedrali Ecclesia
Aedituentem.

GRANATAE.

APVD Franciscum Sanchez, & Balthasarem de
Bolibar. Anno Dñi. M. DC. XXXXI.

ЕДИНСТВО

ПРИНЦИП

СЛОВО

СИТИТИ НАМ ВЕЩАТИ

ПРОСВЕЩЕНИЕ

НАСТАВЛЕНИЕ

НАСТАВЛЕНИЕ

ОБЩЕСТВЕННАЯ РАБОТА

НАСТАВЛЕНИЕ

НАСТАВЛЕНИЕ

НАСТАВЛЕНИЕ

НАСТАВЛЕНИЕ

НАСТАВЛЕНИЕ

НАСТАВЛЕНИЕ

НАСТАВЛЕНИЕ

НАСТАВЛЕНИЕ

НАСТАВЛЕНИЕ

НАСТАВЛЕНИЕ

НАСТАВЛЕНИЕ

НАСТАВЛЕНИЕ

НАСТАВЛЕНИЕ

APROVACION.

ESTA Oracion Euangelica del Licenciado Francisco Daza, recitada en la Kalenda de la Natividad de nuestro Salvador, y en presencia del Ilustrissimo Cabildo de esta Santa Iglesia Metropolitana de Granada, mereció las admiraciones y aplausos con que la oyeron los señores Prebendados, que no suelen admirar si no cosas grandes, y para que concilie los de todos que la leyeren, pide justamente darse a la estampa, por ser docta, graue, erudita, y vn sacro Panegirico, compuesto de letras Diuinas y Humanas, que llenò el deseo, y adelantò la expectacion que se tenia del Orador; redunda en gran ornamento de esta Cathedral Iglesia, que no solo los que ocupan sus venerables sillas sean Oraculos de todas buenas letras, si no tambien sus Capellanes saquen a luz obras tan illustres.

OTROTA LICENCIA? V. 11

EN la Ciudad de Granada , a cinco dias del mes de Enero de mil y seylcientos y quarenta y vn años , el señor Doctor don Lucas Vela de Sayoane , Maestrescuela de la Santa Iglesia de esta Ciudad , Prouisor y Vicario general en ella, y su Arçobispado, sede vacante. Auiendo visto la aprouacion desta otra parte del Padre Andres Lucas , de la Compañia de IESVS desta Ciudad, de la Oraciõ Euãgelica, en virtud de la remision de su merced Dixo, que daua , y dio licencia en forma para que se pueda imprimir, e imprima: y asì lo proueyò, mandò, y firmò.

*El Doctor Vela
de Sayoane.*

Ante mi.

Iuan Bernardo, Notario.

ILLVS.

ILLVSTRISSIMO APOSTO-
 licæ, ac Metropolitanæ almæ Granaten-
 sis Ecclesiæ Senatui, admodum venerân-
 do, ac perillustri Capitulo ad fauoris
 domicilium, ad amoris gremium Euan-
 gelicam pro auspiciatis Natalitijs decla-
 mationem, æternum obsequij monumē-
 tum, clientelæ Symbolum Licenciatus
 Franciscus Daza protegendam di-
 cat, fouendam offert, tuen-
 dam facrat.

R A E P E T I
 pennigera bene-
 ficentiæ plausu
 (grauissimū Ca-
 pitulum) Natali-
 tias tibi hostias, ò si lautè, lito.
 En ominara Augustissimi Ema-
 nuelis nostri natalia amoris æstu
 depro-

depromunt busta, proflua annuunt scaturigines: sume. Vernantes ex Hesperidum horto decerpsi flores: carpe. Profero, offero. Ignarum colubrum **A**Eacidae tui fauoris iugulabit vigor.

Tuus utinam verus alumnus.

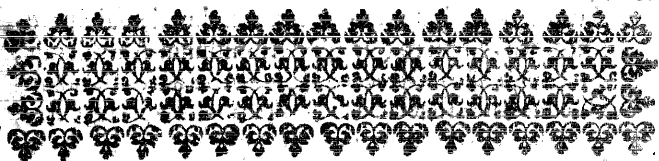
Licent. Franciscus Daza.

SIC

... authority, of which the ...
... of the ...
... and ...
... of the ...
... of the ...
... of the ...

...

...

SIC DICETIS VIRIS, QUI SUNT
in Iabes Galaad: eras erit vobis salus, cum incaluerit Sol. Venerunt ergo nuntij, & annuntiauerunt, qui & letati sunt. E Sacra Regum Historia, lib. 1. cap. 11. num. 9.

INTER ALGENTES

é concreto rore pruinas medio noctis silentio Augustissimus noſter Emanuel primam libauit lucem, primam respirauit auram. Tunc terra ipsa ne viridi destituta culmo, & honore frondis brumale dedecus propallaret, queis montes vestiatur, ab aula coeleſti aulez

poſcit, queis ſtrata tegat, ſtragula emendicat, effuſisque nubium hyemalibus diuitijs ornatur humus, non hoſericis Arabum opibus, aut bombicinis tæpetijs, aut ex aureo filo intertexto perſtromate; ſed albicanti perpluta niue, veſtigia glacie inter nocturnos Lunæ radios candentes & ipsa patitur ſplendores.

Aduentantem Principem, aduenientem Regem Romana vrbs mille lætitiæ ſignis, fauſtisque acclamationibus excipiebat: ei us aduentum præcedebant vota.

Dum cunctis ciuibus voxerat vna, veni.

Phoſpere redde diem, cur gaudia noſtra moraris.

Extrudat mixæ magnitudinis porticus politiori architecta-

tas celatura, sternebat aras, lucernæ crebrè densabant te-
 cta, vox exceptus est Nero. (sic apud Xiphilinum Ammianus,
 lib. 12.) *Vniuersa ciuitate coronata, & stupente odoribus.* Paraban-
 tur ludii, edebantur spectacula, palestram subibant agonistæ,
 nautichias obibant strategii: litabatur Principibus, & gla-
 diatorio pulueri miscebatur sanguis in noua vulnera recru-
 descētium: harpagantiibus belluarum vnguibus miseri obli-
 ciebantur damnati immani lauena discerpenti, decanta-
 bantur panegyrici, & Augustorum laudibus lætebant pa-
 ginæ.

*Nunc hilares si quando mihi nunc ludite Muse,
 Victor ab Otisio redditur Orbe Deus.*

Ecce vniuersorum Princeps, & Rex Orbem, & urbem nos-
 tram ingreditur: eius aduentum expectantibus, *vox erat
 vox, veni.* Dum vota emissa sonant tandè dissenta, dùm ter-
 ræ clamores, quæ viuido destituta rore rimis hiabat, diur-
 noque inhiabat imbri, dùm Regibus dùm vatibus, *vox erat
 una, veni. Rorate cæli desuper, & nubes pluant iustum.*

Sed iam iam Regem nostrum adcauus visuri, & gratula-
 turi. Sed cui Regi? Hicne Rex? Vbi scepra, aut eborate
 curules? Vbi præcioso thorali substratum lectum, aut sericū
 pauimentum sustinentes columnæ? Nullum hic opoballa-
 num, aut cinnamomum, aut si quæ alia felix, & ferax Arabia
 parturit suffimenta, sed quos sterquiliniū halat suffitus. Hic
 ne Imperator? Vbi Dynastarum, aulicorumvè genialis tur-
 ba? Virum & puellam intueor spirantes inopiam, paupericè
 redolentes. Pro equis præciosis stragulis, auratisvè phale-
 ris superbientibus, incultum, & incomptum animal te se
 offerit. Pro militari paludamento, aut sago limbis margina-
 to puniceis, rudi obuoluitur panno. Neque ex humeris pen-
 dulus balthæus, sed laneum strophium corpus stringit, & pro
 regali tentorio in gregali tectorio delitescit, pro molli spon-
 da, pro delicato puluino exsuccidum fanum caput excipit,
 & arsistarum sicca congeries culcitram subministrat. Intuere
 Regiam

Regiam casam, vides omni Regio famulatio cassam. Colu-
na ingenti asportata sumptu, artificio elaborata non appa-
rent, pendentia lacuaria, edolata trabes, ophyro lauigata
euro nusquam sunt. Si queras Proceres, feralem inuenies
comitatum, & inter fatidum brutorum halitum miraberis
Regem, stabulantem.

Sed o Regis nostri miranda potentia! nam humilem ha-
ram in sublimem aram, plebeium solum in regale solum,
angustas sedes in angustas aedes inaudita transmutat me-
tamorphosi. Merito Nazianzeni verba iam proponam,
orat. 19. sic ille: *Quid non Regium in illo puero, citius imperium ju-
per humerum eius, cui praesepe thronus, palca sceptrum, purpura pan-
ni, spelunca palatium, Beusleem Metropolis.* Accinit Cyprianus
de natali Domini: *Tale elegit fabricator mundi hospitium, huius-
modi habet delicias Sacrae Virginis puerperium, panuiculi pro purpura,
pro byso in ornatu Regio laciniæ congeruntur.* Et Bernardus, ser-
mone in vigilia Natiuitatis: *In his enim pannis complacet sibi,
his sericis delectatur involui.* Vbi caelestis puer pannulos illos
induit, statim in purpuram regalem, & præciosam vestem
commutauit eosdem.

Omnia illa quamuis vilia, & inculta, præciosa, & pulchra
reddidit Infans bellissimus. Illud antrum sine aulais, sine pe-
ristromate, peripetasmatis aureis filis, quæ viridi, quæ rosco,
inter textis eleganter vestitum palatium collucere, textili
phrigianaque pietura vernare solum videbatur.

Hic aurum aspectu pulchrum, splendore rutilum, extima-
tione præciosum, gemmas clarissimas, solis fetus, æmulas
syderum obiecta contemneret oculus, oblata negligeret:
quasi omnia vilescerent mundi decora, & ornamenta, vbi
solum pauper hic puer splenderet, omnia sordescerent ad
pulcherrimi Infantis conspectum.

*Nam in ipsa paupertate (inquit Theodoretus) diuitie eius di-
uino ostenduntur.* Sic enim vniuersas creaturarum, & creato-
ris diuitias præstantius oculis representat, & clarius obicit

Intuendas. Minus quidem viderentur eius diuitiæ, si diues
nasceretur. *Nasci voluit humilis excelsus* (sic pernix Ecclesiæ ales
perspicacem mentis aciem intendens in iustitiæ exorientem
solem contemplata fuit Job. 2. de simb. cap. 5.) *vt in ipsa humi-*
litate ostenderet maiestatem: Ita planè in lux gloriæ argumen-
tum, & fundamentum assumpsit rude illud ac vile præsepj
solum: *Quod ista Natiuitas potentiam diuinitatis honorauerit*: re-
cinit Ecclesiæ iubar Augustinus, serm. 3.

Nescio quid plus honoris, & decoris in illa inest præsepj
humilitate: Bone Deus! *Dei filius ab intacta natus est semina, vt*
Deum pariter, & hominem testaretur parius humanus, & Deum
probaret æterna Virginitas, &c. declamat S. Maximus, Homil.
3. in natali Domini: partus innuebat hominem, Matris Vir-
ginitas testabatur Deum, detegebat potentiam, probabat
diuinitatem. Ideò maximum hoc Ecclesiæ lumen in eodem
pueri natalitio. Homil. 2. sic dulciter illapsum extollebat su-
premæ Coelitem Monarchidis incorruptionem, & ex eius
integritate illęsam profitebatur æternam Maiestatem: *Sed*
humilitatem nascendi Virginalis Matris sublimat integritas, & quã-
uis natus Christus semineo vt insans lacte pascatur, tamen vt rerum
potens Virgineis nutritur vberibus.

Haud mirer acutum Doctoris theorema, mirarer potius
loquentem Christum Augustini ore eandem mihi thesim
dicitantem: *Sicut in vniuerso mero Mariæ non est maculata Virgi-*
nitas, sic mea tibi non est maculata Maiestas. Suspicietis supremam
Coelitem Monarchidem, illum non illuminatis margari-
tis, niti diisque exornantem coronis, non vittatas, atque illu-
stres præcioso lapillorum ambitu tyaras imponentem: *Sed*
ad omnium salutem (vtor verbis Ambrosij) eum concepit, & pe-
perit, coronam capiti eius æternæ pietatis imposuit.

Frequentes itidem ad cunas lætabundi decurrant Eccle-
siæ Proceres, & Mariæ puerperj expungant corruptelam:
Talis decet partus Deum, ambrosia & nectare delibutus Medio-
lanensis Antistes, in Hymno Natiuitatis. Feliciter parturit
(iactat

(Iacet Chryſologus, ſerm. 175.) *quæ Virginitatis coronam ma-
gis, magisque pariendo conquiſiuit, & gloriam. Et ſerm. 117. Quæ
magis pariendo integritatis augmenta ſuſcipit, damna pudoris igno-
rat. 142. affatur Virginem: In tuo conceptu, in tuo partu crevit pu-
dor, aucta eſt caſtitas, integritas roborata eſt, & ſolidata Virginitas.
Concinit Ildephonſus Dominatricis huius alumnus ſerm. 3.
de Aſſumptione: De ortu Filij pudor crevit, aucta eſt caſtitas. Queniam
varus eſt carnaliter Deus (ſubaudite Græcum Theodoretum in
Actis Ephęſini Concilij) Verbum cuſtodit Virginitatem, ſe ipſum
rationem oſtendens. Aduolat accenſus Virginis amore Seraphi-
mus rubens Bonauentura in ſpeculo, cap. 5. Ex quo Maria de
Spiritu ſancto Diuina eſt prole ſecundata, nequaquam Virginitas
euiſali eſt prole vitiata, ſed mirabiliter eſt in tanta prole glorificata.*

Ad caput ſecundum Ioannis rem totam (ſubtiliter itidè)
exhauſit Magnus Albertus, quando Deipara mulier à Filio
nuncupata, ſupreſſo genitricis munere, adfuit nuptijs in Ca-
nã. Sed cur mulier, & non Mater, foemina, & non Virgo? No-
luit detegere Virginitatem Matris, ne per hoc glorioſus appareret.
Quid acutius? Pulchrius quid? Apicem tantę Virginei mu-
neris incorruptę proſperę auſpicatur Albertus. Nonne totę
ſtipatę Procerum cohortes Diuini Pneumatis irroratę iu-
bare teſtantur, cuni innumeri veluti auncularum cętus in
Ditæo antro ſuſurrantes volitent, quò ſuperbentem com-
preſſuri Erebum, denigrantem ſtirpem eluſſuri procacium
Hæreticorum caput conterant, confringant cervicem, ener-
uent vires, audaciam proteſtent, prædentiu ſpolia; & tanquã
ex ſulphureo tormento exploſis glandibus æternali militię
ſuccenturiatos hoſtes elumbent, fugent, interimant.

Quotam indagemus validiorem ſenti palmam trophicis
onuſtiorẽ? Ad maris rutilam ſcintillantemque ſtellam in
hoc procelloſo orationis equore, fluctibus conturbato, bru-
mis obrigente, lætantiſſimis ventorum flatibus criſpato
nuſſragantium ſyden Mariam, impotentem me vertram, quæ à
pedibus Solis, Lunę que piroſis verticem uſque ſtellis collu-

centem; tota intentis œcelorum facibus irradiatur; cunctis
 eius apex fulgurantibus cingitur syderibus, solis amictus lu-
 centibus intertextitur fulgoribus, gemmataque pheebe cal-
 ceamenta perfunduntur. Qualemcumque istam opellam Sã
 ctissimę Deiparę, inauguratę Regine, a communi primę uae
 huius contagio intaminatę Virgini protegendam dico, fouen-
 dam offero, tuendam sacro. Sospitalemi mihi appretor tu-
 telam, fœlicem ominor euentum. Si non uocantibus adfis,
 quid clamantibus? *Aue gratia plena.*

SIC DICETIS VIRIS, QUI SUNT
*in Iabes Galaad: eras erit uobis salus, cum incalue-
 rit Sol. Venerunt ergo nuntij, & annuntiauerunt, qui
 & letati sunt. E Sacra Regum Historia, lib. 1.
 cap. 11. num. 9.*

COELESTIVM GLOBORVM
 gaudium festiuus ostentat æther. (gramissi-
 mum ac perillustre, admodum uenerandũ,
 ac religiosissimum Capitulum, totius itru-
 cturę huius Apostolicę, ac Metropolitanę
 alimę Granatensis Ecclēsię firma basis, in-
 concussum fulcrum, vniuersi populi clara pharos, Astręum
 sydus: dum in æternę Dei sobolis pro auspicijs Natalitijs
 in tugurio Bethlemitico tantisper immotori declamatione,
 magnumquę hoc pelagus non instructa navi, sed rudi lembo
 transuro, uestrę benignitatis leni flatu fructem excipiat,
 ne in tam uberi, ac late patenti campo sterilecat oratio nos-
 tra, rarescat vis eloquij) Coelestium globorum gaudium festi-
 uus ostentat æther. Conspirantes uentorum cętus gloria
 resonant; erecti in sublime uortices Athlantis iusulti hu-
 mens

meris disultant victoria, resuleant hiantia telluris ora, pro
 mibus nauicantes aufracti æquoris præstrepentes errori-
 bus riuli prælagiunt pacem, IO acclamant, fœlicitatem in-
 tonant, ac lætitiã. Cuius ne peruncti Olympionica: solem-
 ne hoc tripudium? Ni vt solent forsan ingestientibus cole-
 brare Imperatorum pompis tot immanissimæ terrarum Hi-
 dre dignitates, tot inter nitentes sub pedibus reportantium
 infulas, laureolas lemniscatas conculcantium, qui in fustum
 æmulantes Icarum cereis quasi sublati pennis tolluntur in
 altum (Claud. l. in Ruff.) *Vt lapsu grauiore ruant.*

Faceffat hinc, faceffat tam impudens illapfa menti cogi-
 tatio, procul esto. Fictitium Phaetontis commentum abeat
 in ruborem, in fauillas imo, dùm fauillofus aurigandi
 infcius. Ouid. 2. metha.

Voluitur in præceps, longo que per æera tractu

Fertur:

Qui æstuanes scintillarum flammâs dimittente curru ter-
 rarum ambitum combusit. Mortali Phaetonti diuinitatis
 imponentem radios attendite fulgorem; in Bethle mijs nã-
 que subv. i. b. i. s. (Chrisostom.) *Non illius fabri filius, sed fabricator
 nis omnium, qui fabricatus est Auroram, & Solem;* supernus
 cristallinæ arcis Phaeton (Ouidius, loco citato.) *Cha a Dei
 foboles: cui genitor circum caput omne micantes deposuit radios: ille
 te ex pellucida Virginis cristallo vibrantibus iux Diuinita-
 tis fulgoribus natus homo est. Qui non vt infelix Ofsiis so-
 boles, quam e mentita Ethnicorum composuit vetustas. pa-
 ternum subiugandi curru conflagramentem cupidinæ, que
 dôm sui tramitem itineris altiùs properauit (Ouid.) *Voi con-
 cauat Arcus Scorpius, & Cauda. flexisque utrinque lacertis porrigit
 in spatium signorum mēbra: denigrata facie, obvoluta caligine,
 flamma populante capillis: præcipitem se egit è fastigio, led in
 illis recubans incunabulis, triumphantibus veluti: Ibat in. u-
 rum aureus, ipse rotis; quibus superbientem compressurus Ere-
 bum, denigrantem stirpem erat illustrus.**

Flam-

Flammatus supremi Phaetontis currus descendit in orchestra. Si infortunatus ille iuuenis ab emérito vetustatis Ioue percussus fulmine festinauit in terras; superni verò crystallinae arcis moderatoris. *Salutare sicut lampas accendetur.* Isai. 10. ex Hebræo: *Donec egrediatur sicut fulmen iustus meus.* Sed ne miremini: *Crematur igne ignis, flammam sensit amoris amor.* Alciat. *Ipsium utique audite: ignem veni mittere in terram, & quid volo, nisi ut accendatur.* Quod suspicor indicasse Psalmographum Regium, iudè & cecinisse, dum Christi aduentum intar mihi fulgurum cefinaxerat, vel iplo Regiæ manus adumbrante penicillo, longè quàm Apellæus gloriosiori: *Ignis ante ipsum præcedet, & inflammauit in circuitu inimicos eius. Illuxerunt fulgura eius orbi terra, vidit, & commota est terra.* Dauidis & Isaię vaticinia superni crystallinae arcis Phaetontis, ignis, solisque nostri incalentis conflagrationem prædicunt ad futuram.

Sed age Infanti nostro ex smarag. lino Diuinitatis Solio, solarem agitantem currum, paterno comanti iubare, superno Phaetonti, vincenti in cunis, in paleis palmam reportanti Deo, ouanti in præsepis puero decantemus trophæa, triumphum celebremus. In triumphali curru columnarum fulcra elucebant argento, stellarum erigebatur fornix varijs distinctus emblematis, lapillis exornatus: *Tamquam esset superimposito moles gemmata coloss.* Quem quadrupes regebant quatuor, colque alterno curruum explicatu moderabatur læua, in dextra verò victoriæ signum palmam reportabat: *quadrigam superata suę dextræ trophæa, succedit captiua cohors:* ob subiugatas in potestatem ciuitates, *tempora murali cinctus turrita corona:* quibus condecoratus triumphis, laureatis militibus circumfessus magno omnium plausu urbem ingrediebatur triumphabundus. Gigis annulum, copiam cornu ambrosiam funditantem, scaturientem nectare subministrat Amalthæa. Intuimur iterum Infantem nostrum triumphalibus iam decoratum ornamentis, aureum sibi constructum ferculum, quo vêtatus latè patens humani generis hostis

hæc capax aperiret, infringat coruleam, energet vires, au-
dacious proceller; prædetur ipolia: columnas spectat argenteas,
quæ charitate fundatæ, puritatem præferentes, candore niue
anteicent, argenteum denigrarent: cum hinc Purissima eius
Genitrix, illinc castissimus sponsus Ioseph puerum admirā-
tos, reuerentes Deam, prælepium comitantur, & innumera
coelestium virtutum turba volitabat ad amas. Illud reclina-
torium aureum selegit sibi, & diuino sui corporis tactu vi-
pissimum illud seruum, rigentes paleas in præciosum aurum
commutauit. Rutilantia duodecim sydera, quæ ex virgineo
capite eminebant, huius forculi concavum efformabant.

11. Prostrabant tandem gressientem tugarij currum non to-
redue elephantorum terga, abluturus veniebat: Et posuit do-
mam. *Inde quasi equum gloria sua in bello.* Zach. 10. Nec volucres
Pavois, *Acous, & Aethò solis equi, quarisq; Phlegon;* sed illi, quos
pernix superni Iouis ales perspicacem mentis aciem inten-
dens in iustitiæ solem contemplata fuit. Primus electi cando-
ris equus, quem superi incedebat *et achæus miles in arcu.* expres-
sam purissimi amoris obumbraculum, qui, *ve mendax effin-*
at vetustas; et arphæra succinctus, & arcu: in manibus *ferre*
ille corollas, qui dumora mollicbat pectora, *feram qui vincere*
talentem est potis. Hic præcedebat effeda, vt strenuus nostri Princi-
pis antesignanus, quo flammatus, incitatusque bellus puer
bellum consumpsit, palmam obtinuit.

12. Dominurus Chymæram strenuus Belerophò equum per-
nicibus præditum alis insiluit, cuius quadrupeda pauita Pat-
tasia tellus fontem emisit. Haud aliter Auernum depre-
diturus Deus humanæ carnis in alit equum. *Es ecce equus albus,*
qui se. debet super eum, vestitus e. at veste aspersa sanguine, & vo-
cabatur nomen eius Verbum Dei. Purpuriflo vestes asperse fan-
tisco variantur, dum octava recutitur est die. Huius albi
qui vix vngula tetigit Bethlemi tugarium, erumpunt qua-
drupes, scaturiunt liquores, non queis Psenijs ora rigantur
quis, sed ex utroque oculorum puelli, erumpunt bina sumi-

na, extra presepis Bethlémitici margines erumpentia, quo-
rum secundo umbra rigantur in fœna, mutant cune.

Secundus huius quadrigæ equus ruffo variegatus colore:
quem ardentissimus diuini Pellei zelus gladium vibras de-
secantem solenter conserendit: non ueni pacem mittere, sed gla-
dium. Marc. quo affectatum, superbienti Erbeo mortalium
fœdus dirumperet. Spectum quo cessera bellum indica-
ret.

Nigro postea sequebatur equo nascētis humilitas, & pau-
peritas, quibus leuificatus noster Imperator superbientes
deposuit de se se luxuriantes diuites dimisit inanes.

Proximus tandem quadrigæ equus pallidus eius mortali
delicentem yelamine reserbat stirpem, que cum se mortis
submitteret precebat: *Abfori a est mors in victoria sua.* Apoc.
*Excedit Barbra a feratis in uolūta erga carnis ad iuga depressu, ma-
nibusque in terga ligatis.* Claud. *Infernus sequebatur eum.* Apocal.
Horridus sagis gubernator præ merore opertus fuligine,
suis constipatus cæteris, quamuis debachate Megra, I he-
siphone furoris, Alezio quatiante culubros.

Nuc nostro in Rhebeo curru exorienti Phaetonti desinit
fulgens Diadema, quod in puterna solis fronte duodecim ig-
nitis fulgebat lapillis: *Excedit in i. vide Salomonem in
Diademate, quo coronauit eum. Adater sua in die desponsationis eius.*
Cant. 3. *Triumphanti puero, crinemque sacrum sibi more priorū
nestet muralis, uolaris, emica baurus.* Nobis enim humanum cor-
pus assumens expugnauit ueluti urbem illam astra super, sy-
dere osque substructam globos, cuius marestatē operis ma-
gistra rerum sapientia architectata fuit. Præstantes vniones
cui duodecim iaciuntur Apocalypseos ciuitatis fundamen-
ta: *ampulapide preciose ornata: ad equorum perfectum nume-
rum totidem adamantes in delineata Phæbi nostro Infanti
promicant corona.*

Prime huius Diadematis gemæ Iaspis elucet, & Zaphy-
rus. Earum namque uitorē circūspicite, quarum illam sic-

que ritus

quæritur reperit, quæ in illi ore adspersit Roam, san-
guineis veluti confertur, & si opaco prædicantē
colore hument amicus Divini pueri prototypon: Cliviza
hæc aureo vibrans pulvisculo, distincta stellulis cælum refe-
ras conornationis suæ ineffabilis ostendit, ex quo secundus ho-
mo de cælo coelestis, ac auspicio nostri Infantis ortu rubrū
magis ferociter elapsis, Incidit orō Zaphyrus Syderens pro-
ducatans humano indutus velamine.

Huius Diagonatis prælucebit vobis ætens amoris car-
bunculus, qui instar primæ flammæ sputit fulgurantes, quas
extriumphantis præsepis curru amoris velut fulmina vnde
quæq; iacit. Parparatus infedebat triumphator: Et latum
pictæ vestis considerat auram. Ianen. Davidem auscultamini: in-
vestitu deaurato: licet ruidibus involutus pannis noster impe-
rator dicit pompam, tanto enim exardescibat amore, vt
Mortali sago auratū divinitatis velauerit vestimentū. Qua-
rē ergo vestimentum tuum rubrum? Tot ne contractis hos-
tium eernicibus? Subactis gentibus? Huius triumpho acri-
tatem, & gaudium prælagis Smaragdus, cuius in viridi colo-
re depascitur visus, ætens fiduciam hilaritas cumulat, ut
illam quandoquidem Sydeream nobis obtinuit sedem, hanc
delincantem feclicitatem, & quadrigam. Abatu perpendi-
tote, cap. 3. Qui ascendis super equos tuos, & quadrigæ ius fulvato.

Purissimum Infantis corpus inter tot tempestatis ærum-
nas. Decembris frigore, humili recubans in gurgio, novissi-
mum, & despectum in auram, Sardus, & Sardonia obiciūt ocu-
lis. Illum videas nō aliter, quam si humana caro nativo ma-
nente colore in gemmatam translucidam obisset: recens
Infans, & si corporis involnerō incidum divinitatis retinet
splendorem. Sardonicas intumino inter nigrum, & ruben-
tem colorem candenti linea distingui, inter summum tellu-
ris contemptum pueri inter viros despicientiam: etiam vt
Phæton rubens exurgit, vt vix vitalem habuit auram, cum
sanguinem profudisset. Et quem vix contempit in ventis, tan-

to amoris ardore videas incalentem, vt & foras erumpen-
tem, & tenella miseris membra purpurantem.

Crysolitus aurum sonat, dilucidus eius nitor fuluo assi-
milatur auro, marentem exhilarat animum, quę lapillum
purpuratus Hieronymus tribuit aquila. Ex Berrillo Auguf-
ti illius Macedonia Principis orat, constructum ſceptrũ, eius
viridis ſplendor in pacificę Minerę arboris vergę colorem.
Iam proſpecta tis noſtri Principis ſceptrũ, aurata Iouis aq-
uila ſolicitatis augere exornatum, tanto nobis promanante
gaudio, redundante letitia, tanto in Deum Coriphæo iam
pacem deguſtaſti, Coeleſtium harmoniam accipite: *Et in ter-
ra pax hominibus.* Adſtipulatur Iſaias, *Et vocabitur nomen eius
Admirabilis, Conſiliarius, & Princeps pacis.*

Nec ineptę quidem Principis noſtri Diadema ſibi arro-
gat Topazium Phæbeos æmulantem radios, quę non, vt re-
liquę gemmę, appetit prepoliri. Diuinus enim hodię orbi
natus, non ſapientes, ſed ſimplices, qui ſucare audita neſcirent Domi-
nus præcones elegit. Sed vt Chryſopratiſ: *cum nox in ſua curſu
mediũ tenebat uar, in aureo Bethlemici tugurij ſerculo ecce-
ſorum Deus enituit, gloria ſæculorum apparuit.*

Puerum illum, cuius igne exardetiebat Apollo, ab emen-
titis colorum pumibus miſeræ, ione commotis conuerſum
in Hyacinthum effinxit vetuſtas. Apud induſtrios rerum ecce-
leſtium Orbium eſtimatur ſymbolum Amęthiſtus. Nec abſ-
que re quidem exprimit ſupernę Apolliniſ in nos amorem,
qui ſic dilexit mundum, vt Filium ſuum unigenitum daret.
Hic in Hyacinthinum mortalitatis ſorem conuerſus, purpu-
rę decoratus toga, *tranſtulit nos in Regnũ dilectionis ſuę.* Argu-
tum claudat amoris ſyngraphem epigramma in illud Gene-
ſis: *Dimite me, quia iam aſcendit Aurora.*

Dum nox arva Polo marec, tunc, viribus æquis

Bella eruent acient, hinc amor, inde Deus.

Tunc petit ille Deum, Deus inde reſiſtit amori,

Fæliſia fortuna miſcet, pæque pari.

*Facite aures pronissas homini Deus impleat, inde
 Opponit leges, inraque fracta Deus.
 Interea accedens Aurora diremit vtrumque,
 Splenduit & roseis Virgo pudica genis.
 Ingeminat tunc lacus amor, Victoria, Victor:
 In terramque ruis victus amore Deus.*

Elegantiori, flagrantiorique stellantis Iouis è caelorum
 sedibus ignito pectoris amore, vt tot perpeteretur labores,
 properantis descendere, aduentum inuunt verba ex præ-
 dicta Regum Hittoria, lib. i. vndecimo capit. de prompta: *Sic
 dicentis viris: cras erit vobis salus, cū incaluerit Sol.* Audiatur Cardi-
 nalis Hugo in dictum primi Regum vndecimum capit, qui
 de Christo nascituro hæc verba accipit: & intuper addit: *Es-
 se a commodatum thema in vigilia natalis Dom. ni.* Magnus item
 Gregorius: *Qui est dies crastinus nisi Diuinæ visitationis aduentus?*
 Trifulgidus hic Sol, trifulcum fulmen ignis triflammæus,
 lampas trilucens ad crastinum incalere, pastoribus Bethle-
 mitica rura incolentibus, super greges suos vigilantibus
 annuntiat. Supernum Apellem perpenditor, qui tenuis-
 sime suæ mentis atramento, sed æstuantis Pnœumatis peni-
 culo gaudij formam illinit absolutè: *Ecce Euangel. 20 vobis gau-
 dium magnum, quod erit omni populo, quia natus est vobis hodie sal-
 uator mundi.* Ab Spiritibus cœli ad noua præter rerum ordinẽ
 spectanda miracula euocantur ad stabulum.

ergo tribus pastoribus annuntiat: imbar affaturum, &
 Dei circumfulget illos, sicut & tribus Arabian, &
 Orientis Regibus itidem præluxit stella æterni solis vni genã
 sobolem ignito pectoris amore prædicans exardentem: *Nu-
 mero Deus impare gaudet, quæ ppè numen tripolopon, triformis
 relatio, diuinitatis triangulus, natura trigemina, matricitas
 trifaria, longinquus, & antiquus dierum A Eterni Patris Fi-
 lius, secunda Triados Persona, Diuini Spiritus operante vir-
 tute, vestitus duplicibus apparuit, duplicem naturam dupli-
 ci condecoratam voluntate vnica terminansq; substantia.*

Et ne pro nostro capto, & ad nostrum libitum ternarium
 remini opilionum numerum, qui Saluatoris ortum primi
 antè alios intimantibus Angelis cognouerunt, docebat no-
 bilis noster Hispanus, antiquissimus eruditionis Ecclesiac-
 ticę thesaurus Flauus Dexter ad annum Christi primum
 per hæc verba: *Tribus pastoribus, qui fuerunt sancti, primus ostendi-
 tur.* Et præter Bedam de locis sanctis, cap. 8. Cęsarom Baro-
 ninum anno 1. Luitprandum in Cronico, doctum Suarium,
 tom. 2. in 3 part. quęst 36. art. 2. ad 3. Ba. .adam, tom. 1. lib. 8.
 cap. 19. Haimonem, Luc. 2. & alios, nobilis Thomas Tamaio
 exactissimus rerum Hispanarum indagator, & propugnator
 lib. defensionis Flauij Dextri an. 107. 3. & eruditus Iulianus Pe-
 trus Archipresbyter sanctę Iulitę, in suis Aduersarijs, num.
 297 hæc docent, hæc tradunt, hæc scribunt de eorū numero,
 de nominibus, die mortis. patria, & tumulatur: *Nunc maxime
 florent B. et ff. apud Salmaticam* (idest Ledesma, sic eā appellat
 Ioannes Vassens in Cronico) *tres sancti pastores translati ex
 vrbe Ader Hierosolymas, & indò Bleussam in Hispanijs.* Obierunt
 eodem die, scilicet vigesima quinta Decembris, anno post Christum
 natum qua lragesimo, iam etat graues, miraculis illustres, vna
 ni etate sancti sumi peracta. Nomina horum, vt in quibusdam libris
 legi, Iacobus, Isidarius, & Iosephus inter se cognati, & vniuersales
 agines, ex vrbe Nazareth hinc est loco nati, erant opiliones.

O gloriosum Hispaniæ Regnum, huic corporibus unitum,
 tali pignore decoratū! Quibus addit, quod citatus
 ter de tribus solibus in Hispanijs apparentibus, & in vniuersis
 coeuntibus in ipso tritulgidi, in calentalique nostri solis nata-
 lit o exarant: *Tres Soles apparuerunt in Hispanijs in vnum collec-
 ti.* In quæ verba gloriosè de nostra Hispania sapientissimus
 commentator Vuarinus scribit, & exclamat: *Certe inter cate-
 ra mundi climata, præcipue in Hispanijs, natalis Domini apparere cla-
 ra prognostica congruum fuit, quandoquidem ibi fides nati Dei elucere
 postmodum debebat.* Hæc ille: oppidò quantum præconium!
 Maioris lætitię particeps fuit Hispaniæ eolum, quandoqui-
 dem

Sanctissimis funalibus insolito splendore collicere visum est; cum Sol ipse vnica huius mundi fax in triplicem faciem, in triplicem abiret solem, vt ad aucto fulgore, lætitiæ cumulum adaugeret: imò arcum miræ magnitudinis extraxisset, diuersimodè picturatum, qui nunc viridi, nunc rubeo, croceoque splendore aspicientium oculos in unda admiratione deludebat: ignis Phæbæ lampadis æmulator lucernâ effert, quæ veluti sulphureum crepitaculum per medium discurrat æora, Imperatoremque suum vt insignis Augustalis fastigij præcedat, Principe acclamante Vate: Ignis ante ipsum præcedet.

In triumphantis sceptri apice consulto Romanorum consuetudo auspiciam Iouis alitem præfigebat, cui aduersus Titanas protecturo, prospero pennarum auspicio portendit victoriam: illam in augurijs prouidi arctis auribus, infixis prospectabant oculis. Si plumas celeriter eëcutientem, faustissimum citra puluerem reputabant augurium; si verò sedentem prospexissent, præclari iudicium æstimabant facinoris; in quo plurimum exantiantum laboris, obscundum. Hoc nobis Augusto in lucem prodeunte Principe, præcipua ostendit vultum, fortunata omnia, lætissimè agitantur sæcula. Nonne tot stupatæ Angeræ, tot penderantis Apollinis irroratæ nubare telluris, innumeri veluti auicularum cætus in Diteo-
 rantes voltabant, ore consono intonantes: *Gloriam excelsis Deo, Et in terra pax hominibus. Ac si sic ait (inquit D. Gregor.) quos a vobis malitia disiunxerat, iam nunc in terris unitas nata coniungat.* Vidistis iam aduolantem Aquilam, quiescentem contemplantinor, dum in præsepio positus tot perpeffus labores, in illum gelidi Aquilonis in glaciem conuincunt aquas, tormenta bellica inferiorum cæteræ exp'odat: *Sed demum exiit vincens, vt vinceret.* Vix ex niueis matris visceribus auram trausit, nondum infantile corpus, telum contorsit, vbtauis scutum: *exiit vt Gigas.* Potis est immanium bellum

bestiarum mitigare rabiem, iram demoliri. Nascens Dei
pariter effert antri Tati tatei debellatorē strenuum, Verbum
Dei modò non loquax, sed in stabulo mutum, *Itias, cap. 6.*
Voca nomen eius accelera, festina prædari, quia antequam scias puer
vocare Patrem & Matrem, auferetur fortitudo Damasci.

Verbum Dei modò non loquax, sed in stabulo mutum;
Infans, id est, non fans Auernum de prædaturus Deus, super-
bientem compressurus Erebum, denigrantem stirpem illuf-
surus exoritur? Concinnum componat carmen enodet acu-
tum.

Human' quondam generis Coriphæus, Adamus

Hæu vetiti p'p'mi crimine lapsus eras.

Occulit arboreo pedibus ilam caulice corpus;

Ac si oculis stultus posset abesse Dei.

Ille Deum veritus fuit, atque minantia Patris

Verba, vacunda voce vocantis Adâm.

Se l'ns' r'ic' minas iam nunc verat'ur Adamus,

Nulla Deus cunis verba minantis habet.

Prodit ad pugnam Deus immortalitatis humanæ formam
subiens agresti in stabulo animalium caula. Virginitatis
mês ab humilimo suo cespite ad conatum genitricis
in Deum Infantem è præsepio pugnacem illu-
figuntur circumspicientia lumina. Huius vel incun-
tem spirant: iam paruo reionat Bellona sub antro
nature virtus, & bellicis affluet auspicijs. Delectat
veneno medicata, cupide minaci triumphæ. Ducitur
velut astro natali ad bellicas in iuriones interteborantia
coelestis militiae tympana.

Ecquæ verò bellicæ species? Reduciam paci secula plau-
dunt: audio beatiorum inentiu choros catenatim confertos
victoriam cantantium, & ridentem pacem: in terra pax ho-
minibus. Sed testatò res agenda, & è diuiniore subsellio pro-
ferenda iudicia: *Cæc' iterum introducit primogenitum in Orbem*
terrae (clangit Deo plena tuba ad Hebr. i.) dicit & adorient

nam omnes Angelum. Utor Graecismo: Dicitur militent ei
 omnes Angeli eius. Sed vnde Angelici Chori militiae nomen
 merentur? An patet quia non possum rogare Patrem meum, et ex-
 hibebit mihi modò (de Hagiographum Colybiſten, cap. 26.)
 plusquam duodecim legiones Angelorum. In tranquillo nocturnae
 quietis otio, vix editus in lucem puſio, vix ridens parentem
 Virginè nouis nouae militiae ſtrategus indicit bellum, con-
 trahit copias, euocantur Angeli, profitentur Dominationes,
 distribuuntur legionatim Archangeli, procedunt turmatim
 Throni, ſuccenturiatur Seraphini, rigent in ſanguinem Che-
 rubini, canitur bellicum, itur ad arma.

O ſtrenuitatis, o altitudinis pelagus! Ultra viriles, ac Gi-
 gantæos, nedum citra infantiles margines ſe ſe efferens, non
 ſpumoso timore, ſed è Diuino laticè fluens ac refluens in ſo-
 li, coelique ſtuporem. Ec quæ autem interſeruntur manus?
 Num quod frigida viſ hyemis, diuinique ardor amoris bel-
 la mouent Domino ſanguinolenta ſuo? Sæuit Orcus, deba-
 chatur Erynnis, furit Megera, explicant ſupra fidem mal' di-
 uitiae vela Auernales Proceres.

terribilis, tumidae flammeſcit in iras.
 gemuerunt Tartara monſtri,
 cient frendentes in a tumultus.
 quacumque latent ſera monſtra Barathro,
 aciemque ruunt; Furiaque per umbras
 bellumque cient, crinita ſeroci
 allequitur ſocijs deuincta colubro.
 nocte ſata, generoſa cohortes, charaque ſorores,
 Caſtra ſilent, imò reſonant Tarantara Mariem.
 Pectore concupio nullam pati are repulſam;
 Vota precor ſacram inuò Strygamque paludem.
 Hac illa: et multis comit ita ſororibus ardet,
 In bellum, campamque ruunt, et classica Martia
 Turba ſoporiferæ noctis limphata De arum
 Commonet Aleſto diris inuicta venenis,

Gorgo

Gargoneos pectus, tremulis de vrinibus angues;
Mugitu rauce, spirans flammata caminos
Naribus Aethnaeos furibunda incendia bello
insentans trepidare suo, per colla colubros
Concussiens rabidos, toruos praestinxit ocellos.
Typhone vibrans in festo lumine pinum
Exit, & ardente, ultro ex ardescit in iras.
Quam sequitur festina soror dispersa Megara
Crines scintillant, orbes, diffusa veneno
Lumina, toruosque ostentans in praelia vultus;
Atque per anfractus caeca cupidine ducta
Impurum carpebat iter, ducitque sorores.
Tympana pulsantur, clangunt lituique iubaque,
Tiunulaque era sonant, resonant Taratantara bombis,
Castra locant, maniana boant, reboantque vicisum.

Evincenda suat horum vaframeta: bellum auspiciatur Deus
 Regio disimulato paludamento, diuino splendore deposito.
 Achabus Israelitici populi famosum propudium, Hebraeae
 gentis celebre dehonestamentum: exitus trabeca, plebeio
 consilio manipularis cultu simulatus inter greges
 tesque milites bellum adorsus, Syrorum pro
 Sed puerum Iesum pari cultu, dispari consilio
 bellatorem, sequentibus se se obiectat inimicis
 indutus laeviori armatura, è vili nostro carmine
 vagitibus, lacrymulis in exertas demonum pro
 etique acies.

Non arca pectus

Scuta tegunt, ensisvè semur super extat eburnum.

AEmulus proauita laudis carnis lapillo, sed diuinitatis fun-
 da proiecto proficit humi molem minitabundam coelo.

Rara ducis virtus, qua vel trepidarit incivem

In terris succensa odij, manus effera dedit,

Quemque supercilio nullo, nullaque verendum

Maiestate tremant acies, & bellicus ardor.

O nos beatos tanto bellatore! Beatiores tanto triumphatore! Proh Deum immortalem! Quid Deum humana coegit veste indui? Sua benignitas. Quid frigora perpeti? Sua benignitas. Quid inter fatidum brutorum halitum, rigentes præsepj paleas stabulare, viliumque pannorum involui te-gumentis? Eadem sua benignitas. O rem mirabilem, atque laudabilem! O immensam Dei largitatem! Quid hoc nobilius? Quid benignius? Quid admirabilius esse potest? Iustus det poenas? Ignitus frigelcat sol? Deus indigeat? Siccine ó Deus nostros labores misereris? Misereor. Siccine tua te vicit pietas? Vicit.

Non ei catafractorum strepitus, aut loricata phalanx ad sedandú orbem opus erant, tumultuaria hæc vatimida profecta manu, ineptaque Principi: *Pacatum qui reget patrijs virtutibus orbem.* Eius arma nuditas, frigus, lacrymæ. His quid non vincet? Quem quamuis saxum non emolliet tot lacrymarum decidua stillatio, imó profluvium? Quem, Riphæa licet frigidiorum niue, non egelidabunt infantilia membra calore repentia. Dumque rigentis Aquilonis violencia, videtur colore, dum compressis labellis querulus vagitus, eiulatur: dum inter crebos singulabat lacrymulas, tamquam ex sulphureo noisis glandibus Auernali militię surcenturia- batur, fugat, interimit: ipso Erebi rectore factus *Hebraus Deus Deus ipse gubernans, cedere sede redire sub Orcum.* Hic Rex, hic Princeps nos- ter, qui non ita pannis involuebat maiestatem, quin fasciæ numen spirarent, proderent.

Ergo in tranquillo nocturnæ quietis otio Augustissimus noster strategus capeffendam adoritur pugnam, acre in- dicit bellum, auspicatur victoriam: *Dum medium silentium tene- rent omnia.* Haud intempestivum præbeo epigramma.

*Sydereis nondum diuiserat nunc adrigis
 Rex iter ad radios immoritur a die.*

Ca

Nec

*Nec matutinum spiraveras aura ruborem
 Solis lucivomis anticipata feris.
 Omnia nocturnis aderant obducta tenebris,
 Murrura nulla Polo, murrura nulla solo.
 Cum venit ex alta fuffa caligine fede,
 Qui sua dat Superis, qui sua iura viris.
 Quippe Erebi Princeps, totum qui opprefserat orbem,
 Iufferat in tenebris regna federe fuis.
 Ergo nocte venit nofter bellator, ut hoftem
 In Regno, & proprijs vinceret in tenebris.*

Amoris æftum, & incēdiū, quo A Eterni Solis Vnigena Soboles flagrat, incalet, ardet, Deuteronomij verba concludūt: *Deus tuus ignis confumens eſt.* Oportunè ſatis inauguratū Regem, incalentem ſolem, exorientem Ieſum, accenſum Phœnicem, inter humiles plumefcentem paleas, oportunitam ſalutem afferentem orbi: *Et ſanitas in pennis eius:* inter Aſyriæ rupis, coronata faſtigia, inter proceras palmas, & odoratas cedros: *Vbi rubet ventura dies, longèque coruſcis Nox afflata rotis reſugapalle ſoit amictu:* peregrinus ales expoſuit. Cui cum penanum vigor à iuuentæ inceptit ardore laſceſcere caſſia, ac cinnamomo nidos, & incubantem breſcente plauſu alarum incendio, pyræ inuus ſolis ardor abſumit. Ex Phœnicis natalitauratoris noſtri natalia augurari fert animus: fētus Sacramenta depromere, nouiora dare. Bethlemia inter agreſtes paleas Phœnicis Ieſu amoris æſtu incenſa præſepia, ſtructæ cinnamomo pyræ, nargrantes caſſiæ, & aromatū cumulo. Sacri textus primæ nobilitatis ſcholiaſtem, non tam vocum, quàm rerum paronomafia dabo: *Auis* (inquit) *illa Phœnix, quæ vnica eſt, Chriſtum Dominum reſert, tum quia vnicus tam Patri, quàm Matri ſuæ, tum quia ſicut Phœnix ex igne, ita Chriſtus inter homines naſci voluit:*

Generis noſtri inſtauratiōnem, & fortunatam ſalutem, quam noſtri Phœnicis ovis aduexit, tacitis procul dubio indicijs

dicijs innuebat stella illa, quæ tribus Arabum, & Orientis
 Regibus præluxit adpueri Bethlaæ præsepia, auctore Goro-
 pio, stellæ illius ad veritatis lancæ formato incipite, affu-
 rure salutis, sub nostro pacis Principe formato scholiaste.
 Sicut enim obducto cœlo nubibus, rixantibus ventis, mu-
 giente tonitru, rubente fulmine, ruente aquarum agmine, si
 inter has elementorum discordias, Iris concordie signum,
 arcus sine sagitta, discolorie curramine nubila coronauerit,
 euanescent nubes, mitescent nimbi, detumescunt flumina, &
 horrentes torrentium fragores conticescunt. Non aliter in
 orbe sub hoc pacis Principe, ciuium bella, desidia, arma, fer-
 rumque prohibentur. Excipit longa, nec intermissa quies
 genus mortalium, silent Bellonæ litui, quiescit Martius fu-
 ror, & strepitus, & quem terrarum ambitum belli ardor, hor-
 rorque cruentauerat, fortunata salus abstergit.

Communis viuientium altrix terra ad hæc amoris bul-
 ta, & in rupe Bethlemia ommata Emanuelis nostri natalia
 depromenda, media Romana vrbe suauissimi olei salientis
 uberrim lacices facunda fudit, & in fonte Paladij liquoris
 iugium hoc, tertium vsque diem perennauit, vt
 conuenerit, quo cum pax ipsa nasceba-
 tum fatidicum promissa: *Orietur in diebus*
quantia pacis.

per Oceanum, & aquis præ lætitia ebullien-
 tegali pompæ quid nam appareat intiof-
 eo plaudunt aquæ. Quid? An quia tot ecc-
 arum fulgore, repercussis vadis: *Tremulis vibra-*
tur in vadis ardor, & errantes ludunt per cœrula flammæ. Talibus
 quidem poterant crepudijs hilarescere, sed plura lætitiæ sig-
 na prodit, quippé videndi Regis aqua cupida in antro Beth-
 lemenco, diuino nobilitate numero, rupis repagulis exesiss
 largas delabentis liquoris, scaturigines, & fluxis,
 refluxisque vndat uortitionis, quon præceterix plaudebat
Dominio: Cui flumina plaudunt manu simul, quibus venit.

Perspicuus ille Paradisi decor, non prius fons, quam for-
 nax effluebat vbertim: *Fons ascendebat e terra.* Gen. i. quanta
 gemmarum vena pellucentes latice globuli, velut vertebri-
 fluidam sine voce, blandulam murmure, cristallum adornat.
 Meu Narcisi periculum? *Fons erat illimis nitidis argenteus undis,*
quem neque pastores, neque pastae in monte capellae contigerant, aliud
ve pecus, quem nulla volucris, nec fera turbabat, nec lapsus ab arbore
vani. Pulcherrimus ad imaginem latex, sed qui nascētis ar-
 tu orbiculatum solē, Iesum vndique sic refferret in orbe, vbi
 amore imaginis suae coactus in Infantem vagijt: *Fons irrigans*
vniversam superficiem terra, vt craterato vortice ardentem siti
sedaret, sitientem arderet solem: Fons ascendebat, qui diuiditur
in quatuor capita. Perennat his angulis effusa fluentae verti-
 go. Kubet hic Damianus: *Fons est ipse Christus* (inquit) *qui di-*
uiditur in quatuor capita, occultus in caelis, fons patens, & apertus in
terris, illic diuiditur in quaternarium admirabilem, hic in dulcem.

Nec ineptē Sedulius:

Quatuor inde plagas quadrati colligit orbis,
Splendidus aethoris de vertice fulget Eous,
Occiduo sacra labuntur sidera planta,
Arcton dextra tenet, medium laus equat.

Hinc latices ebulliunt (recales fons fons in vni-
 uersam superficiē terrae. Indē totus effusili-
 liens, solari circulo fons, & fornax solis ex-
 pas ardens speculo obiectis repercussae fa-
 nescunt. Vel ideō vbertim lacrymas fumi-
 flagrat, aestum temperet. Oportunē Sanazarius
Ve lacrymis flammam temperet acer amor.

Apagē sis vultum aereus, tristans facie? Absistite procul
 lacrymae, dedecent quippē gementium oculorum profluuia
 hilaritatem tantam telluris, ac caeli. Quādo Verbo suo vni-
 uersam molem, ac operosa firmavit. Deus Optimus Maximus
 architectabatur, quatuor vultum volutum potentia extēde-
 bat firmamentum, eique rutilantia, consignabat sidera (in-
 signis

signa quondam Diuinitatis præconia). Lobum vocabat: *Vbi
eras, cum me laudarent astra matutina, & iubilarent omnes filij Dei.
Melodicas, inquam, voces, quibus astra in rerum cōditione
matutina, Angeli nempe astra in amore Dei, eiusque cogni-
tione ex vero fulgurantia, omnisque militia cœlestis exerci-
tus, ardent nascenti Deo: Aligeram vniuersi chori decan-
tant Altissimam gloriam, hominibus pacem.*

Sed quorsum, cœlestes Spiritus, vos Iesu puero plorante
plauditis? Vos pueruli vniuersis lactymulis laudes musicas
annectitis? Si eunt per teneclulas genulas gutte gemme & fri-
gente aura, fatente antro, rigete lolo, quorsum, quorsum so-
noris canitis concentibus? Nimirum accipitis eius lacrymi-
bus. Haud aliter atque gentes inculte olim trêbra ducebāt
natalitia, recens nato puero, & ploranti musica, & ludi æra-
que fistulata, & animata sonabant fila pulsu. Puera scit ergo:
cum Deus, totū norunt Angelici Spiritus, in musicis quia gau-
det accentibus, dicunt carmina, vocibusque iuanes illi edunt
cantus: *Venerunt ergo nuntij, & nuntiauerunt, qui & lætati sunt.*

Prudens quondam Vlises ad Sirenum fatalia sibila aures.

Aliter nos arectis a memus auribus; & aperto

Angelorum cantus. E cœlo ad

Aduolant accensi Dei amore Se-

ronam, Odrisiosque montes; biccollemque

blemicum transferunt tugurium, stabulū.

Amoris portētum in præsepio visendum,

Arteria iactant nouo hanc in terris Apolli-

ner, sed amoris telis, & gemitibus gratos pā-

git lonos; in præsepio iacens nouo pacis, & amoris arcu, quo

& pacem præfert, & sagittas Diuino viuidas igni iaculatur:

Arcus res fulgens inter nebula gloria. Accurrūt Cherubini ad no-

uam è Betlelemi fonte haurientiam sapientiam, vnde copio-

sus profluunt liquores, prædicat quam Deus sa-

pientiam prodit iacens in præsepio, in malum causa. Procū-

bentes adducit sapientes, Deus Infans.

Turmasim procedunt Theoni eminentis Dei ditionis ab-
 ditum symbolum. Extrollunt Beethemicas cunas, & inuenta
 exesse rupis laquearia. curule Dei in ternis honorificum. Suc-
 centuriatur Virutes, & stupenda dicitur nature portenta, tot
 miracula momento fulsisse, quot genethliaci Reges stelle
 obsecundent, per quam prout tem didicere Regiam stabu-
 lum, coccum & Tyrium viles pannos. Fesinant Dominatio-
 nes, & terentis pueri ditionem longè, lateque patentè eul-
 gant, amplum nascentis Infantis Imperium cum Davide ta-
 nunt: *Et dominabitur à mari usque ad mare.* Apropiant Potesta-
 tes, & ob prostratas Stigas phalanges dicunt epincia, nati-
 cente inque Deum pariter efferunt auri Tartarei debellato-
 rum stenum. Adiunt Principatus, ipsiisque renuntiatum
 Angelorum, hominumque Principem iactant, æterni Chris-
 ti laudans principatum. Accedunt Archangeli, præcinnunt re-
 nobras hominum expungans fulgur, velut irradiato ipsi lu-
 mine pastores inhiacentes illustrat. Nablia denique pulsant
 Angelidictio Patris audrentem extrollunt, & Deo ipsi admi-
 strant.

Postquàm ergo cœlestes Angeli, festinant
 nes, ad nouum in ternis cunam
 transmigravit in stabulum. Currant
 Deum; accelleret gratia, a propiet & glori-
 necur triparita Hyppotafis Paice, & Felus, &

DIXI.

